வேதாகமத்திலிருந்து ஒரு கதை

மீட்பு
நம்பிக்கை | நோக்கம் | வாழ்க்கை

தேவன் ஆயத்தப்படுத்திய தோட்டம்

தேவன் மனிதனுக்காக ஏதேன் தோட்டத்தை ஆயத்தப்படுத்தி, அவனை அன்போடு அங்கே வைத்த கதையாகும்.

பூமி காத்திருந்தது

பூமியில் இன்னும் மனிதன் இல்லை. நிலத்திலிருந்து பனி போன்ற ஈரம் எழுந்து பூமியை நனைத்தது; தேவன் மனிதனை உருவாக்கத் தயாரானார்.

தேவன் மனிதனை உருவாக்கினார்

தேவன் மண்ணின் தூசியினால் மனிதனை உருவாக்கி, அவன் மூக்கில் ஜீவசுவாசத்தை ஊதினார். மனிதன் உயிருள்ளவரானான்.

ஏதேன் தோட்டம்

தேவன் ஏதேன் பகுதியில்
அழகான ஒரு தோட்டத்தை நாட்டி,
தாம் உருவாக்கிய மனிதனை
அங்கே வைத்தார்.

அழகான நல்ல மரங்கள்

பார்க்க அழகும் உணவிற்கு நல்லதுமான பல மரங்களை தேவன் வளரச் செய்தார். தோட்டத்தின் நடுவில் ஜீவவிருட்சமும் நன்மை தீமை அறியும் மரமும் இருந்தன.

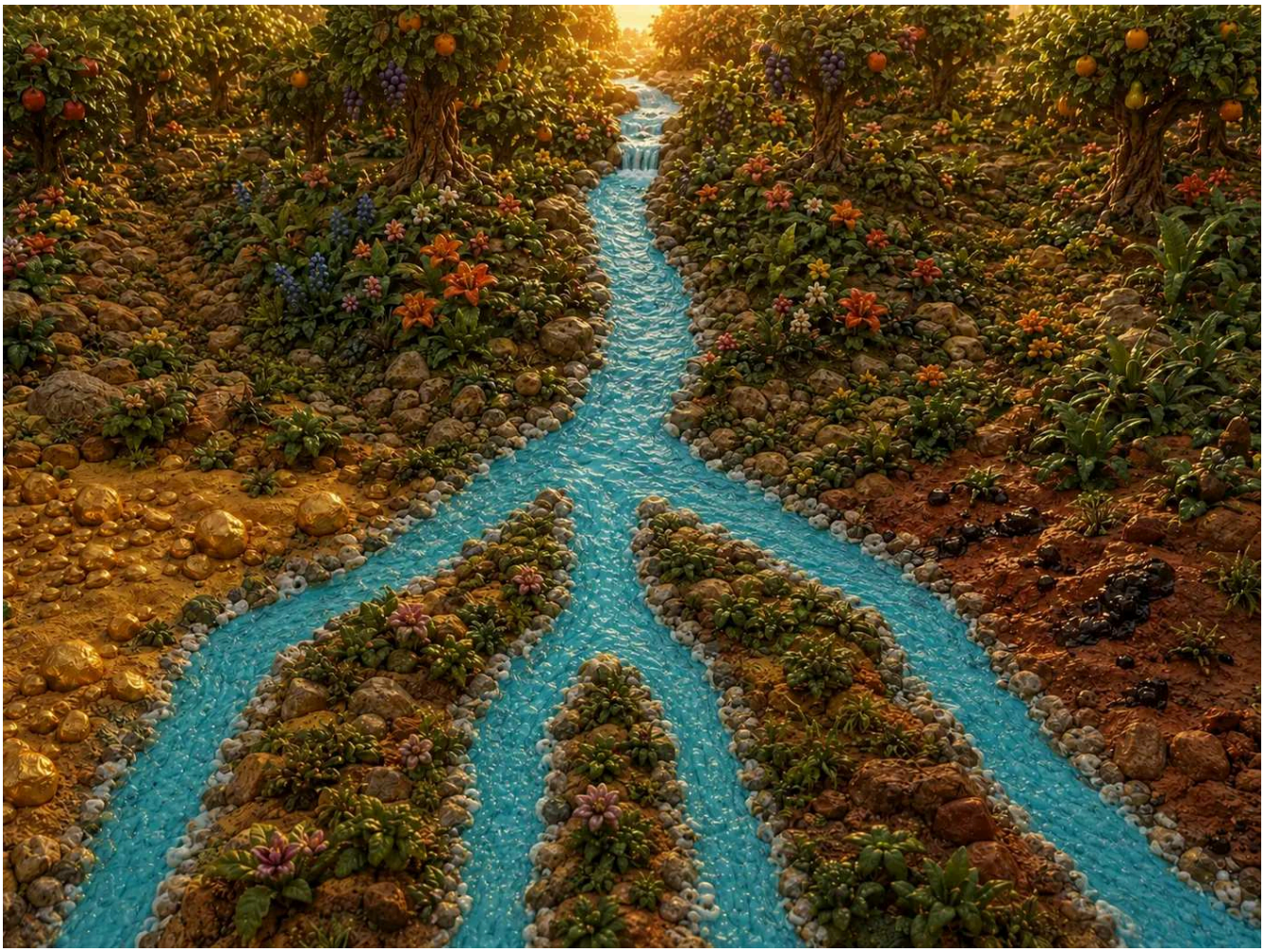

ஒரு நதி தோட்டத்தை நீர்ப்பாய்ச்சியது

ஏதேனிலிருந்து ஒரு நதி புறப்பட்டு தோட்டத்தை நீர்ப்பாய்ச்சியது. பின்னர் அது பல கிளைகளாகப் பிரிந்து நிலங்களை வளமாக்கியது.

ஆதாமுக்கு ஒரு பணி

தேவன் மனிதனை தோட்டத்தில் வைத்து அதை பண்படுத்தவும் காக்கவும் சொன்னார். படைப்பை கவனிப்பது அவனுக்கு மகிழ்ச்சியான பொறுப்பாக இருந்தது.

ஒரு முக்கிய கட்டளை

தேவன் தோட்டத்தின் எல்லா மரங்களின் கனியையும் சாப்பிடலாம் என்றார்; ஆனால் நன்மை தீமை அறியும் மரத்தின் கனியைச் சாப்பிடக்கூடாது என்று தெளிவாகக் கூறினார்.

தனியாக இருப்பது நல்லதல்ல

தேவன், “மனிதன் தனியாக இருப்பது நல்லதல்ல; அவனுக்குத் தகுந்த துணையை உண்டாக்குவேன்” என்றார்.

மிருகங்களை தேவன் கொண்டு வந்தார்

தேவன் மிருகங்களையும் பறவைகளையும் ஆதாமிடம் கொண்டு வந்தார். அவன் அவற்றைப் பார்த்து ஒவ்வொன்றையும் அறிந்துகொண்டான்.

ஆதாம் பெயர் வைத்தான்

ஆதாம் ஒவ்வொரு மிருகத்திற்கும் பறவைக்கும் பெயர் வைத்தான். ஆனால் அவனுக்கு ஏற்ற துணை அவற்றில் எதுவும் இல்லை.

தேவன் பெண்ணை உருவாக்கினார்

தேவன் ஆதாமுக்கு ஆழ்ந்த நித்திரையைத் தந்து, அவனுடைய ஒரு எலும்பை எடுத்துத் பெண்ணை உருவாக்கினார்.

ஆதாமுக்கு ஒரு துணை

தேவன் பெண்ணை ஆதாமிடம் கொண்டு வந்தார். அவளைப் பார்த்த ஆதாம் மகிழ்ந்தான்; அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருந்தனர்.

தேவனுக்கு முன் சமாதானத்தில்

ஆதாமும் ஏவாளும் தோட்டத்தில்
தேவனோடு சமாதானத்திலும்
நம்பிக்கையிலும் வாழ்ந்தனர்.
அவருடைய நல்ல படைப்பை
மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்தனர்.